

AD LECTOREM.

sue fraudis conscios, & Architectos, velle homines in laqueos, & insidias inducere: Iurare ausim alienissimos esse ab huiusmodi consiliis: Quis enim ista credat de viris, qui nedum speciem pietatis habent, sed eius etiam veritatis tenacissimi videri volunt? Quæcumque ergo deceptio obrepfit, prius magistrorum, quam discipulorum animos occupavit; nec nisi decepti, alios deciperent. Quare à meditatâ fraude in totum vindico; bono etiam animo, quæ sentiunt eos docere, & scribere, facile adducor ut credam: an vero ab omni culpâ sint immunes, quod conuenientia pro necessariis, quod probabilia pro certissimis & tutissimis, velint nos habere, nihil ausim statuere, penes Deum sit huius rei, apud me periculosissimæ, certum iudicium.

Indè tantum obseruo, sententiam, quæ multos ex antiquis & recentioribus Scholasticis assertores habet, atque ab eâ multi sanctorum Patrum videntur propiùs abesse, quæ inuincibilem ignorantiam iuris naturalis in peccatum imputat; non immerito illis authoribus displicere, & haberi pro compertâ heresi: nam si apud Deum obtineret, omnino actum esset de illorum salute, qui dubiis aut probabilibus omnimodam certitudinem vindicant, & pollicentur securita-

